

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tamăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tamăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

3 SEPTEMBRIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 36 (708) † ANUL XIV

SF. CUV. NEOFIT ȘI MELETIE DE LA STÂNIȘOARA

În munții din preajma Mănăstirii Cozia, aflată pe valea Oltului, s-au nevoit mulți sihaștri iubitori de Dumnezeu, atât înainte de zidirea sfântului locaș de către fericitul întru pomenire domnitor Mircea cel Bătrân al Țării Românești, cât și după aceea. Printre cei mai cunoscuți pustnici ai locului au fost cei șase monahi de la Cozia care, în preajma anului 1600, sau retras dincolo de Olt. Dintre ei cunoaștem cu numele pe Cuvioșii Daniil duhovnicul și Misail, ucenicul său, care s-au așezat la poalele Muntelui Cozia și au întemeiat Schitul Turnu, precum și pe Cuvioșii **Neofit** și **Meletie**, pe care îi prăznuim astăzi. Ei au sihăstrit în Muntele numit Sălbaticul, iar ucenicii lor au întemeiat Schitul Stânișoara.

Sfântul Cuvios Neofit s-a născut în secolul al 16-lea din părinți creștini ortodocși, cu frică de Dumnezeu și cu evlavie sfântă. De tânăr a primit chipul îngeresc al călugăriei în Mănăstirea Cozia și, după mai mulți ani de ascultare smerită în obște, dorind viață desăvârșită, a primit binecuvântarea starețului său să meargă în pustnicie. Astfel, și-a săpat o chilie în partea de apus a muntelui numit Sălbaticul și acolo s-a nevoit singur în aspre osteneli și în neîncetată rugăciune, primind după o vreme tunderea în marea schimă călugărească. Toată săptămâna postea și se ruga în peșteră, iar din când în când, în Duminici și sărbători, cobora la sihăstria de la Turnu, se spovedea la Cuviosul Daniil duhovnicul, apoi, la Sfânta Liturghie, se împărtășea cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului nostru Hristos. Fiind lucrător încercat al

rugăciunii neîncetate, acest fericit, mare nevoitor și iubitor de Dumnezeu, după ce s-a dăruit cu totul vieții pustnicești și a ajuns pe înalte trepte de sfințenie, a primit de la Duhul Sfânt darul lacrimilor și al mijlocirii pentru întreaga lume. După 30 de ani, trăiți în sălbăticia locurilor, unde a suferit asprimea iernilor „în sărăcie și golătate”, răbdând grele ispite de la diavoli, și-a dat sufletul în mâinile Domnului acolo în peșteră, neștiut de nimeni. Trupul său răposat a fost descoperit de un călugăr de la Mănăstirea Cozia, care era rânduit să ducă mâncare pustnicilor. El a luat trupul Sfântului și l-a adus la mănăstire să-l îngroape. Dar noaptea fericitul Neofit i s-a arătat în vis și la certat, poruncindu-i să-i ducă trupul înapoi în peșteră. Tot în această noapte Cuviosul s-a arătat și starețului, îndemnându-l să așeze la locul său de nevoiță sfântul său trup. A doua zi de dimineață, călugărul a luat cinstitul trup al Cuviosului și, împreună cu un alt monah, le-a dus în peștera lui, în muntele Sălbaticul. Ajungând aici, unul dintre călugări, supărat de osteneala pe care o făcuse, a zis: „Cu urșii ai trăit, cu urșii →

să rămâi!”. Pentru aceste vorbe lipsite de evlavie a fost însă pedepsit îndată, întorcându-i-se capul spre spate. Atunci, cu vaiete mari a coborât la mănăstire, mărturisindu-și păcatul. Părinții, împreună cu starețul mănăstirii, s-au rugat Cuviosului Neofit să ierte pe cel păcătos și acesta s-a vindecat îndată. În felul acesta a preamărit Dumnezeu pe plăcutul său, arătându-i înaintea tuturor făcător de minuni și tămăduitor. Vestea aceasta s-a răspândit curând, mai ales în satele de prin apropiere, încât mulți credincioși își îndreptau pașii spre peștera lui unde se închinau și primeau mângâiere sufletească și vindecare de boli. Moaștele Sfântului Neofit se păstrează astăzi în biserica Mănăstirii Stânișoara, unde mulțime de binecredincioși creștini primesc ajutor, fiind izbăviți de patimi sufletești, de necazuri și de boli, iar peștera unde s-a nevoit Cuviosul este și astăzi loc de pelerinaj.

Sfântul Cuvios Meletie a trăit în sihăstria Stânișoarei la cumpăna veacurilor al 16-lea și al 17-lea. Era de loc dintr-un sat aflat în preajma Mănăstirii Cozia, unde a și intrat ca viețuitor din fragedă vârstă. Aici s-a nevoit în post și rugăciune până în ziua în care, la rugămintele lui, starețul său i-a dat binecuvântare să meargă la părinții sihaștrii și să se nevoiască dincolo de Olt. Cuviosul și-a săpat o peșteră în partea de sud a Muntelui Sălbaticul, munte în care se nevoia și pustnicul Neofit. Acolo a rămas fericitul, a primit marea schimă și s-a ostenit vreme de peste 40 de ani, slăvind neîncetat pe Dumnezeu și păzindu-și mintea curată de cugetele cele rele. Ostenelile lui erau nenumărate: lacrimi, suspine, metanii, postiri, privegheri și lupte împotriva duhurilor necurate. Șase zile se nevoia în chilia pe care și-o săpase în peșteră, iar duminica mergea la Cuviosul Daniil, duhovnicul de la Turnu, și primea Sfânta Împărtășanie. Zilnic își aducea apă cu ulciorul de departe, ca să se ostenească mai mult și, în același timp, să se roage și mai mult. La bătrânețe, însă, nemaiputând coborî din peșteră cale îndepărtată, s-a rugat lui Dumnezeu și prin grija Maicii Domnului a izvorât un izvor de apă chiar înaintea peșterii sale, care curge și astăzi, fiind numit „izvorul lui Meletie”. Astfel, Dumnezeu l-a slăvit prin darul minunilor, al tămăduirilor și al mângâierii sufletelor întristate, încât Cuviosul a ajuns să fie cunoscut pentru sfințenia sa. După îndelungate nevoițe, ajungând la adânci bătrâneți, și-a încredințat sufletul lui Dumnezeu. O parte din cinstitele sale moaște, care au odihnit vreme îndelungată în peșteră, au fost mai târziu împărțite de credincioși, iar peștera este loc de închinare.

Viața și nevoițele Cuvioșilor Neofit și Meletie îi arată a fi preamăriți de Duhul Sfânt și moștenitori ai Împărăției cerurilor, ca purtători de daruri duhovnicești și rugători înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele noastre. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat în anul 2016, rânduindu-le zi de pomenire la data de 3 septembrie.

Sf. cuvioși Neofit și Meletie, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: De ce ne facem semnul Sfintei Cruci?

Răspuns: În primul rând, pentru că semnul Crucii este semnul Fiului Omului (Matei 24, 30), e simbolul jertfei lui Hristos, din care izvorăște mântuirea noastră. În al doilea rând, cu semnul sfintei Cruci s-au pecetluit pe ei înșiși, în orice împrejurare, creștinii chiar din vremurile apostolice, așa cum. ne asigură Apologetul Tertulian: „Oriunde ar trebui să ajungem, oriunde ne-am îndrepta, și când ajungem și când pornim, când ne punem încălțările noastre, când ne spălăm, când mâncăm, când aprindem candela, când ne așezăm în pat, când ședem pe scaun, când începem vreo discuție, ne facem pe fruntea noastră semnul Sfintei Cruci”. În al treilea rând, deoarece semnul Sfintei Cruci ca simbol și pecete a lui Hristos, îi înfricoșează pe demoni. Deci, când ne facem cruce cu credință neșovăielnică, suntem ocrotiți de săgețile vrăjmașilor noștri înțelegători. În al patrulea rând, deoarece prin semnul Sfintei Cruci, așa cum aflăm din faptele și viețile oamenilor sfinți, mai vechi și mai noi, se săvârșesc minuni mari și nemaiauzite. Așadar, să începem și să încheiem ziua și noaptea noastră, mâncarea și băutura, călătoriile și orice lucrare cu semnul Sfintei Cruci, cu semnul Atotputernicului Dumnezeu. De multe ori un singur semn al Sfintei Cruci care se face cu credință și cu trăire puternică este mai tare decât multele cuvinte ale rugăciunii înaintea Tronului Celui Preaînalt. În acest semn există lumina care luminează sufletul, puterea vindecătoare care tămăduiește bolile sufletelor și ale trupurilor, puterea tainică, care reacționează la orice vătămare. Îți tulbură sufletul poftele și gândurile necurate? Întărește-te cu semnul Crucii, îndoiește și înzecește acest zid și gândurile necurate se vor îmblânzi. Inima ta este chinată de melancolie și de mâhnire? Te stăpânește frica sau te înconjoară ispitele? Simți că te amenință răutatea vrăjmașilor nevăzuți? Aleargă la puterea Crucii și pacea sufletului se va reîntoarce. Ispitele se vor îndepărta, mângâierea harului lui Dumnezeu și desfătarea duhovnicească vor umple inima ta. Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și Sfântă Învierea Ta o laudăm și o mărim!

Întrebare: Când este adevărată nădejdea în Dumnezeu?

Răspuns: Nădejdea este adevărată când provine din credința nezdruncinată în Dumnezeu - pentru că numai credința naște nădejdea, prin puterea Sfântului Duh, așa cum zice Apostolul (Romani 5, 13), apoi și virtutea încercată din necazuri (Romani 5, 3-4). Această nădejde îl izbăvește pe om de orice frică. Așa cum ne învață Sfânta Scriptură: „Cel care se teme de Domnul n-are teamă de nimic; el nu tremură, căci Dumnezeu este nădejdea lui” (Isus Sirah 34, 14). Psalmistul David grăiește: „În Dumnezeu mi-am pus nădejdea mea și nu mă voi teme de ce-mi vor face mie oamenii” (Psalm 55, 12). Aceași nădejde o avea și Apostolul Pavel și de aceea a înfruntat cu bărbăție atâtea strămătorii: „Fiindcă pentru aceasta ne și osândim, și suntem ocărăți, și ne luptăm, căci ne-am pus nădejdea în Dumnezeul Cel viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor” (1 Timotei 4, 10). O asemenea nădejde să avem și noi, spunându-l Domnului în orice împrejurare, în orice mâhnire, în orice încercare: „Facă-se voia Ta” (Matei 6, 10). (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 6 septembrie	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 7 septembrie	17 ⁰⁰	Vecernie cu litie la Biserica Pacea
Vineri 8 septembrie	7 ⁰⁰ - 10 ³⁰	Utră și Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰	Pomenirea morților
		Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 9 septembrie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 10 septembrie	7 ⁰⁰	Utră și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	18 ⁰⁰	Vecernie

Creția

Un om ședea sub un nuc plin de nuci. S-a uitat în sus la pom și la batjocorit pe Dumnezeu: „Cred că până la urmă nu ești foarte deștept. Ai făcut un pom uriaș ca să țină niște nuci mici, și ai făcut o plantă plâpândă ca să țină niște pepeni uriași. Pom mare, nuci mici; plantă mică, pepeni mari. Se pare că nu ai un simț al proporției prea dezvoltat”. Chiar atunci o nucă mică a căzut din pom și l-a lovit în cap. Atunci omul s-a oprit și a murmurat: „Mulțumesc, Doamne, că nu a fost un pepene!”

Ai văzut, ai crezut

Odată, un ateu se certa cu un creștin pe tema existenței lui Dumnezeu. „L-ai văzut vreodată pe Dumnezeu?” a întrebat ateu. „Nu” a răspuns creștinul. „L-ai mirosit vreodată pe Dumnezeu?” a întrebat ateu din nou. „Nu” a răspuns creștinul. „Ei bine, atunci cum poți susține cu atâta siguranță că există Dumnezeu?” a continuat ateu afișând un zâmbet superior. „Prietene, tu ți-ai văzut vreodată creierul?” l-a întrebat de data aceasta creștinul pe ateu. „Nu” a răspuns ateu. „Dar ți-ai mirosit vreodată creierul?” a continuat creștinul. „Nu” a răspuns ateu. „Și crezi totuși că ai creier?” a întrebat creștinul.

Câinele

Pe un drum, un câine a sărit la un om și a început să-l latre. Omul, însă, a pus imediat mâna pe o piatră și a aruncat după animal. Câinele s-a ferit și, ce să vezi?! A sărit mai tare la om, gata-gata să-l muște. Speriat rău, omul a mai apucat doar să intre într-o curte și să trântescă poarta. Acum stătea acolo, în timp ce câinele urla cât îl ținea dincolo de gard. Chiar în acel timp, a trecut pe stradă și un călugăr. Văzându-l câinele a sărit la părinte, lătrând și arătându-și colții. Liniștit, călugărul a scos o bucată de pâine din traistă și i-a întins-o cățelului. Imediat, acesta a încetat să latre, s-a apropiat ușor-ușor și dându-și seama de bunătatea omului, a luat bucată de pâine chiar din mâna acestuia și a început să o mănânce de zor. Apoi s-a așezat lângă călugăr, dând din coadă. „Vezi, omule, i-a spus părintele celui din spatele gardului, bunătatea naște bunătate. Dacă tu ai fost rău cu câinele, cum ai fi vrut să fie el cu tine? Hai, vino și mângâie-! Să nu faci niciodată un rău, unde poți face bine. Și oriunde și oricând poți face bine fă-l. Și astfel vom putea face ca Împărăția lui Dumnezeu să fie în mijlocul nostru”.

PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

